

Sygn. akt II KK 51/20

POSTANOWIENIE

Dnia 4 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

na posiedzeniu bez udziału stron
po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2020 r.

w sprawie M. B.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 lipca 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 lutego 2017 r., sygn. akt XII K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W pierwszej kolejności należy podnieść, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Wskazać trzeba, że wniosek obrońcy skazanego M. B. o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie może być uwzględniony,

gdyż nie zawiera argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości jej uruchomienia. Na uzasadnienie tego wniosku podniesiono, że „z uwagi na uchybienie kwalifikowane przez obrońcę jako bezwzględna przesłanka odwoławcza istnieje konieczność uchylenia obu orzeczeń, a tym samym ponowne rozpoznanie sprawy. (...) Dlatego konieczna jest ocena stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez pryzmat zarzutów kasacyjnych. Już wstępna ich ocena może wskazywać na znaczne prawdopodobieństwo zasadności kasacji. Decydują o tym waga i charakter postawionych zarzutów, a za taki, a więc istotny należy uznać całkowicie dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego i brak jakiejkolwiek analizy tego materiału w treści uzasadnienia. (...) Tym samym, jeśli Sąd I instancji zaniechał przeprowadzenia w uzasadnieniu analizy poszczególnych dowodów, istotnych pod kątem okoliczności danej sprawy, a Sąd Odwoławczy ten stan zaakceptował pomijając szczegółową argumentację apelującego, do zarzut ten jest ze wszech miar zasadny”.

W świetle tak wyrażonego stanowiska należy stwierdzić, iż samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Mimo oceny przez obrońcę zarzutów jako stanowiących wręcz bezwzględną przesłankę odwoławczą, na tym etapie postępowania trudno takie dostrzec już na tzw. „pierwszy rzut oka”.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

